Debreczen, 1893. XX. évfolyam 103. sz. Kedd, május 2.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 frt — kr.
Félévre . 5 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy hóra 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség: Széchényi-utcza 1762. sz.

Kiadóhivatal: Széchényi-utcza 1761 sz.

Hirdetések a legmérsékeltebb árszámitás mellett vétetnek fel.

Király és nemzet.

(T.) „Bizalom“ czim alatt a „Debreczeni Ellenőr“-ben egy, négy számra terjedő czikksorozatot irtunk, mely röpirat alakjában is megjelent. — Nem jártunk vele szerkesztőségről szerkesztőségre, nem kértük az irodalmi rovat vezetőit, hogy emlegessék, csak ugy szép csendesen és lassacskán osztogattuk ki, s annyi hatása még is volt, hogy a sorok közt nem egyszer történt rá hivatkozás, sőt maga Apponyi Albert gróf is jónak látta felemliteni, hogy a király és nemzet közt fölmerült félreértés előidézésére való tekintettel, teljesen ártatlannak érzi magát. Felszólalt pedig Apponyi Albert gróf azért, mert nevezett röpiratban a Kossuth-kultusz túltengéseért őt tettük felelőssé, őt vádolván, hogy a szélsőbal malmára hajtott vizzel, s a Kossuth nevének, lapjai által történt demonstrativ, tulságos emlegetésével oly felfogást idézett elő országszerte, amely felfogás igen is naiv és igen is regényes, mert azt magyarázza, hogy I. Ferencz József magyar király és Kossuth Lajos a nemzet szivében nagyon elférhetvén egymás mellett, nincs abban semmi, ha ami a nemzet szivében, az van az ajkán is.

Semmi sem természetesebb, minthogy ez a felfogás, daczára annak, hogy az emberi bölcseséggel teljesen ellenkezik, nagyon tetszetős, noha lépten-nyomon igazolja a tapasztalás, hogy az őszinteség nem mindenütt és minden körülmények közt van helyén, sőt olykor neveletlenség, kiméletlenség, durvaság s egyáltalában nagy tapintat kell hozzá, hogy az őszinteséget, ha netalán kellemetlen lenne az illetőre, alkalmazni lehessen. Plane ugy tünbetik föl, mint kihivás, mint beszámitási szándék s mint leplezett becsmérlés arra nézve, akivel szemben használjuk.

Nem a legnagyobb tapintatlanság-e például, ha tudva tudván, hogy valaki nem jó viszonyban van valakivel és mi folyton azt a valakit dicsőitjük, emlegetjük előtte? De ez csak akkor tapintatlanság, ha nem szánt-szándékkal tesszük, mert szánt-szándékkal és számitásból téve, a legbosszantóbb malicziák egyike. De akár tapintatlanságból, akár malicziából tesszük, nem arra való, hogy az iránt, akivel szemben tesszük, figyelmünknek és gyengédségünknek adjunk kifejezést, mert annyi esze minden ép elméjü embernek van, miként bebirja látni, csak egy mákszemnyi figyelemmel legyen is az illető iránt, hogy folyton azt emlegetni és dicsőiteni előtte, aki engesztelhetlen gyülöletét vele szemben határozottan és számtalanszor kijelentette s ezen kijelentését naponta ismétli, mindenesetre kiméletlenség és gorombaság.

Nos hát az e féle figyelemmel már csak puszta emberiségből is tartozunk egymás iránt, valaminthogy meg is tesszük. Még a legprimitivebb miveltségü körökben is megteszik: hát csak épen a királylyal szemben vagyunk ezen figyelem alól fölmentve? Hazafiság az, tapintat az, vicz avagy mi akar lenni, hogy mikor mindenki iránt, akit sérteni nem akarunk, figyelemmel viseltetünk, épen a királylyal szemben tanusitjuk azt a nagy nemzeti gorombaságot, hogy a Kossuth Lajos nevét nemcsak folyton emlegetjük előtte, nemcsak folyton dicsőitjük, nemcsak tüntetünk vele, hanem ezt az emlegetést, tüntetést, dicsőitést, hivatalos formába öntjük, amennyiben az élő Kossuth Lajost, ugyancsak az élő magyar király legnagyobb ellenségét díszpolgárrá választjuk ország szerte!

Hát hogy a király a magyar nemzetet annyira butának tartsa, miszerint ez a nemzet még ezt se birja felfogni észszel, hogy ez nemcsak, hogy nem illik, de egy oly magas és fölkent egyéniséggel szemben, mint egy apostoli fejedelem, — sértés is, — hát hogy a király felőlünk ily ostobaságot föl nem tesz, azzal mindenesetre, hogy jobban megtisztel, mintha azt hinné, hogy nem tudjuk mit cselekszünk, ámde annál nagyobb sértésnek tekintheti, ha tudjuk mit cselekszünk.

Pedig a dolog még sincs igy! Mert valósággal igaz, hogy a nemzet ezt nem király ellenes demonstrácziából cselekedte, hanem cselekedte az ellenzéki sajtónak, legkivált az Apponyi sajtójának s az Apponyi-párt magatartásának hipnotizálása alatt, tehát nem is öntudatos, nem is együgyü tényképen, hanem hipnotizált állapotban, s ha itt gyengédtelenségről és figyelmetlenségről lehet szó, nem az a bünös, aki hipnotizálva volt, hanem, aki hipnotizált.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A FECSKÉK.

Ott, a hol én eddig laktam
Fecskefészek volt a házon,
Az a kis ház, fecskefészek
Volt örömem, boldogságom.

Mikor megjött a kikelet,
A fecskék is megérkeztek,
Nap keltétől késő estig
Dalolgattak, csicseregtek.

Minden évben ujra, ujra
Kipárnázták a kis fészket,
S eretkeztek, szaporodtak —
Ugy szeretem e kis népet!

Hejh! de bezzeg a mult őszszel,
Hogy elszálltak messze földre,
Üres lett a piczi fészek . . .
A ház s szivem mindörökre.

A csicsergő fecskék után
Elrepült a ház galambja,
Az én bugom, kis galambom —
Fájó szivem sirathatja.

Ott hagytam a régi házat,
Ott hagytam a fecskefészket
Eltemetve a szivembe
Minden édes, bus emléket.

Most, hogy ujra itt a tavasz
S fecskék szállnak a magasban
Könnyes szemmel nézegetem,
Hogy melyik az én madaram

Oh! ha látnám s megismerném
Azokat a kis fecskéket,
Amelyek ott nálunk raktak
Iczi-piczi boldog fészket.

Üdvözölném csókkal őket,
S elküldeném Csobáncz felé;
Oda rakják a fészküket
A kis galamb fészke mellé.

Oda illik a boldogság
A családi öröm üdve . .
Az én fészkem összezuzott,
Háztüzhelyem ki van hülve.

Várday Ferencz.

Temetés.

A rizskása rizskása, ellenben a katonáéknál „rajz“ Egy kis filologiai átalakuláson ment keresztül, de azért nem tévesztendő össze a „rajzolni“ szóval, mert az meg annyit jelent: hogy irni. Irni nem tud senki, csak rajzolni. A levelet „rajzolják.“ Egyedüli kivétel a kaszárnya — várta — komendáns, ha „fölir“ valakit kimaradásért. Már például a regimenczparancsban sem lehet irni. Abban, legfeljebb csak „kigyün“ valami, s ha valaki ugy „gyün ki“ benne, hogy sarzsit kapott, akkor ráadásul még „mög van csinálva“ Ha olyan van „mögcsinálva“, akit az esti tracs-kompánia: erre érdemtelennek tart, akkor ez „ki van csinálva“. ellenben akit agyon ütnek, az „le van csinálva.“ Az utóbbi onnan támadt, hogy a magyart törve beszélő tiszt a gyávaságról tartván előadást az iskolában, szószerint komolyan forditotta ki a Dienst-Reglamentből, hogy ütközetben a gyáva embert lecsinálják.

Annál inkább bünösnek kellett pedig tekintenünk Apponyi Albert grófot, mert épen ugy tudjuk, mint ő s az ország épen ugy tudja, mint mi, hogy Apponyi Albert gróf az, ki bensőleg, születésileg, neveltetésileg, mint felfogásilag egyike azoknak, kik legtávolabb állnak Kossuthtól, kik a Kossuth politikáját nem osztják és Kossuthnak legkevésbé hivei és azért, daczára ennek, mindenütt, a hol Kossuth tüntetésről volt szó, az Apponyi pártja és Apponyi sajtója járt elől, egy fejjel bizonyosan mindig előbb a szélsőbalnál. És mivel hogy ezt nem meggyőződéséből tette, mert nem tehette, mert politikai elvellenes ily meggyőződés lélektani lehetetlenség, hát tette számitásból, tette malicziából, tette ingerültségből; tette azon fenyegetési szándékból, hogy ime: vagy kormányra visztek, vagy dinasztia ellenessé csináljuk az országot! . . .

Ezt a politikai számitást azonban a nemzet nem ismerte. A nemzet csak azt látta, hogy a magát rettentően loyalisnak hirdetett Apponyi (parlamenti) párt és Apponyi sajtó Kossuthhab magánál Kossuthnál, tehát a Kossuth-kultusz a loialitással nem ellenkezik, vagy talán pláne még jól esik a királynak (!) mert látja, hogy tud szeretni a magyar nemzet: hát utczu neki, hogy megmutassa és bebizonyitsa az ő hüségét és hüségességét az ő királyának, oltárra emelte Kossuth Lajost, mert hát tagadhatatlan, hogy szereti is!

Annyit azonban kimondhatni vélünk: hogy nem tüntetési szándékból, hanem merő ártatlanságból tette. Ugy tisztelni és szeretni királyt, mint a hogy a magyar nemzet I. Ferencz Józsefet tiszteli, szereti s amily hüséges hódolattal I. Ferencz József iránt viseltetik, — más nemzet szeretni tán nem is tud, s ha megesett rajta az a hiba, hogy épenséggel nem illendően viselte magát, az instruktor urakat kell okozni és nem őt!

Hozzá járult még ehez a Kossuth kultuszhoz a Hentzi szobor ügye is: mivelhogy a baj nem szokott járni egyedül. Ez pedig egy kis baklövés vala akkorában, noha mindenesetre jóakaratból, sőt még egyik legeklatánsabb bizonyitéka annak, mennyire biztak az ügy élén álló férfiak a nemzet loyalitásába, mikor még a Kossuth kultusz ártatlanságának bebizonyitására, a Hentzi szobor megkoszoruzását is javaslatba merték hozni.

Hogy mennyire nem szántszándékos tüntetési viszketeg vezette a nemzetet a Kossuth ünnepély rendezésében Uram király, ime bebizonyitjuk azzal, hogy megkoszoruztatjuk vele a Hentzi szobrot.“ — A király arcza sugárzott: Azt szeretném látni!“ Felséged is megkoszoruztatja a Felséged ellen harczoltak szobrát?“ — Tiszta szivemből!“

És lett a királyi örömből egy igen nagy és elkeseredett csalódás!

A nemzet persze nem tudta, hogy a Hentzi szobor véknyabb végét megfogva, miért akarják őt a vastagabb végével fejbe verni, hogy ez kvázi vezeklésnek, penitenczia tartásnak még az őszinte kibékülés bizonyitékának van szánva; hanem tisztán azt hitte: ki akarják velecsufolni! És hogy ezt higyje, megint csak az Apponyi sajtója dudált elől!

Mind a két dolog ugy ütött ki, hogy Ő felsége, ki a nemzet szivébe nem láthat, s csak is a nemzet magatartásából itélhet, azzal a benyomással sietett itt hagyni Magyarországot, hogy őt nem szeretik, gyülölik, s minden eddigi mosolygás alakoskodás volt, nem egyéb.

Hogy Ő Felségét ezen hitében megingatni a mai kormányelnöknek sikerült, bizonyitja az, hogy visszahozza őt magyarjai közé: de erről a legközelebb . . ,

— **Belfö di hirek.** (Miklós Ödön államtitkár) hétfőn foglalta el hivatalát s a minisztérium tisztikara nyomban tisztelgett nála; jelezte, hogy a kormány fe adatának nem a minden viszonyok felett való uralkodást tekinti, hanem az irányitást, a helyes vezetést és az önérdekektől tömörtett érdekközösség törekvéseiben való segédkezést. — (A király né,) valamint Mária Valéria főherczegnő és Ferencz Salvator főherczeg tegnap delelőtt Hetzendorfba érkeztek, hol a király üdvözölte őket. Innen Lainzba kocsiztak hosszabb tartózkodásra. Bécsi hirek szerint a királyné f. év május elején hosszabb tartózkodásra Gödöllőre érezik. — (Tallián Gyula) alispánnak Somogymegye főispánjává leendő kinevezése, mint kaposvári levelezőnk irja, bevégzett tény. — (Wekerle — diszhirlapiró) A hirlapirók nyugdijintézetének küldötsége tegnap adta át a miniszterelnöki palotában Wekerle Sándor miniszterelnöknek, az intézet első tiszteletbeli tagjának, a megválasztásáról szóló okmányt. — (József főherczeg) e hónap 23-ikán oda érkezik a honvédségi szemlére és fia József Ágost főherczeg látogatására. A főherczeget Pozsonyban nagy ünnepiességgel készülnek fogadni.

— **Külföldi hirek.** (Constans) nem fogadta el a neki felajánlott követi állást. — (Vilmos császár) megerősitette karlsruhei tartózkodását s tekintettel a nehéz politikai helyzetre, visszasiet Berlinbe. — (Bulgáriában) a legnagyobb rendben folytak le az alkotmány megváltoztatása végett összehivott sobranje választásai.

Irodalom—müvészet.

* **Jókai jubileuma.** A terézvárosi polgári kör egyhangulag elfogadta Ráth Péter elnöknek azt az inditványát, hogy Jókait a kör disztagjává válaszszák meg. A gyülés elhatározta, hogy a disztagsági oklevelet küldöttségileg adja át a jubilánsnak.

* **Munkácsy Honfoglalás képéről** a Temps uj képzőmüvészeti kritikusa Ary Renan (a nagy Renan fia) ki az öreg Paul Mantz helyét foglalta el, a következőket irja:

M. de Munkácsy a magyar tartománygyülés (Diéte) palotája számára leképezte az első nemzeti dinasztia alapitóját. A legyőzött népek hódolatát fogadó Árpád dicsőségének delelőjén van. Az országot hóditani akaró magyar fejedelem döntő győzelmet aratott. Táborában, sátra előtt, a leendő mágnások és a diadalban részes hét törzsfő között, ázsiai fegyverzetében mereven nézi az előtte hajlongó hátakat. A legyőzöttek lovának patái elé rakják a szimbolikus hódolatot, a megadásnak a szitytyáknál szokásos jeleit: egy kevéskét a földből, melynek ezentul Magyarország lesz a neve. Dunavizet és az ország gazdagságára valló kalászokat; üdvözlik a hóditót annak rendje és módja szerint, beszédet intézvén az uj uralkodóhoz. Ebben a nagy sokaságban nincsenek délczeg, kevély népek, csak bőrbe és gereznákba öltözött szegény emberek. Zalán és Menumorut a szláv fejedelmek, kiknek Árpád megtörte ha-

---

A rizs tehát rajz, a mint rajz közutálatnak örvend, épp ugy, mint a bab. Azonban mindkettőt enni szokás, sőt kell, amennyiban muszáj.

Ugy áll a dolog, hogy negyedévenkint megcsinálják felsőbb körökben a menázsi csédulát, s a szerint koszt ol a baka.

És az uj beosztásban rajz volt sok, nagyon sok. Valaki valahol, valamikor kitalálta, hogy a rajz paprikásnak jó étel s azóta enni kell a rajzot. Pedig soha veszedelmesebb formáju ennivalót nem produkált a konyhamüvészet.

Annál inkább, mert a 12—14 krajczáros menage pénzből (a czivil raboké 19) csak kevés zsir jut hozzá. Valami elnyütt, nyálkás étel lesz, amelyben szétmálik a hus és mindenféle iz kivesz belőle.

Azonban minden felsőbb hatalmak ugy tartják, hogy a rajz jó hát ezt enni kell. Hát eszik azon egyszerü körülménynél fogva, hogy nincs más. Mikor azonban menagi végeztével az asztalhoz támasztva hegyel, becsattantja a bicskát s leteszi a „pipát“ (ez meg a kanál neve) a katona, a vendég, olyan kényszeredett arczczal néznek egymásra, hogy szinte szomoru.

— Már megint ugy élünk, mint az angyalok, hun öszünk, hun nem.

Pedig a dolog nagy szó ott, ahol egy huszonnégy órában egyszer jár ki az étel. Más is elférne a rajz helyett. És hát nagyon jó tudja valamenyi, akár a miatyánkot, hogy holnap „erős leves“ jön a patátéval, holnapután rajz leves gránátmarsal, azután megint bableves rajzpaprikással.

Eleinte csak maga magában forrong a vendég. A szakácsokat, ha lejönnek a konyhából, megverik. Azok aztán bosszuból még rosszabbul főzik a rajzot. De mikor végre valamelyik nagyétü másfélporcziós is eltolja magától a csajkát, hogy ebből „nem pipál“, tetőpontra áll a düh. Az egyes szakaszok összesugnak, titkos konferenczíák tartatnak, minden szögletben látni rejtélyes beszélgetőket. Azt hihetné, aki látja, hogy kaszárnya forradalom készül, mint Spanyolországban szokott.

Pedig dehogy. Csak eltemetik a rajzot.

A bukafurfangnak, humornak egyik legérdekesebb jelenete az ilyen eltemetés.

Déli tizenegy óra tájban kiáltja el a napos:

— Csajka-antret!

„Antreten“ német kommandó, összeállást jelent. Hát összeállni a csajkákkal. Ha azt kiabálná, hogy „dolgosok kihaladni“, nem igen mozdulna egy sem. De a csajka-antret bübájos szózat, a mely egyszerre végig szalad a barákon között A „társaság“ szakaszonkint kivonul kezében a csajkával. Mennek a konyha felé. Előtte lerakják sorba, számszerint a bádogedényt s ahogy belemérték a levest, ott elköltik mindjárt.

Hadd jöjjön a rajz.

Mig a szakácsok befordulnak a rajzos vasedényért, hirtelen lehajol mindenki s vékony zsineggel egymáshoz kötik a csajka füleket.

Azután jönnek a „kuhárok“ a nagy veres tömeggel s csapkodják hosszu kanalaikkal a csajkába a rajzot. A rajz pedig olcsó, hát sok telik. Tele van jóformán szinültig minden edény.

Akkor egy ember megfogja a legszélső csajka zsinórját s huzni kezdi lefelé a domb lejtőjén. A többi csajka egymáshoz lévén kötve szépen lassan indul utána.

— Rechts schaut!

S feszes haptákban adja meg az elvonuló rajznak az egész társaság a köteles tisztességet.

Azután a két csapat hirtelen a huzó elébe kerül. Az egyik a banda, a másik a conduct. Hátul peregni kezd tompán a köpönyeggel letakart gyászdob, a hetven egymáshoz kötött csajka, amint a köves földet sikárolja, veszettül csörög, a „vendég“ szakaszokba osztva megy utána, komolyan lassu, temetéses léptekkel.

A többi századok legénysége kiáll a bakák

talmát, igen egyszerü alakok. Fölöttébb czifrátlan a jelenet kerete is: a Kárpátok alja ahol a végtelen rónaság kezdődik. M. de Munkácsy tehát lelkiismeretesen ragaszkodott a történeti igazsághoz és mielőtt honfitársai akklamálnák nemzeti epopoeiájuk e szép töredékét köszönetet kell mondanunk a festőnek, hogy először nálunk állitotta ki. Kivánatos az is, hogy ez legyen első fejezete Magyarország történetének, melyet illusztris vendégünk Párisban fest meg; e történet dicső lapjai az ő ecsete alá valók! M. de Munkácsy szántszándékkal más festékes táblát használt, mint máskor és tompitotta szokott szineit; ez az áldozat bizonynyal nehezére esett az ő heves és mindig az első ötlet után induló temperamentumának. Tartózkodott minden csillogó mesterkedéstől, melyet a kép tárgya meg nem türt volna, de a melyet követelt az általa most első izben megkisértett dekorativ képirás konvencziója.

* **A chicagói világkiállitás megnyitása.** Tegnap reggel, május elsején, Grover Cleveland, az északamerikai Egyesült-Államok elnöke, megnyomott egy villamos gombot, és — mint a tündérmesékben — ez az ujnyomás a csodáknak világát elevenitette fel. Ez az ujjnyomás nyitja meg a chicagói világkiállitást. Abban a pillanatban a gépeknek ezrei hozták mozgásba érctagjaikat, kitárultak a kiállitási paloták portái és mutatták majd két világ kincseit, a müvészet, a tudomány és a munka kincseit. Az ujvilág négyszáz esztendő alatt szinte erőlködés nélkül felülmulta sokban az anyakontinenst és olyan kulturát szerzett, aminőn az óvilág megszámlálhatatlan évszázadokon keresztül épitett. Óriási nagyságig növekedett ott minden; az európai millió, a kapitalista világrendnek ez a képviselője, milliárdá növekedett odaát. Egész uj népfaj keletkezett, amelynek épp ugy megvannak nagy hibái, mint nagy jelességei. Amerika népe olyan diadalt ünnepel, a minőhöz fogható legföllebb az utolsó párisi kilágkiállitás volt. Cleveland csekély sérülést szenvedett fején és talán vannak babonás emberek, akik ebben rossz oment látnak a kiállitásra; az amerkaiak azonban nem hisznek előjeleknek, az a praktikus nép nem babonás. Tegnap megnyitotta Cleveland a kiállitást, a békés munkásságnak ezt a versenyterét, amelyre meghivta Amerika az egész világot. Varagua herczege, Kolumbus Kristóf utóda jelen volt a megnyitás ünnepén.

* **Öngyilkos zenemükereskedő.** Tegnapi táviratainkból közt jelentettük, hogy Táborszky Nándor Budapesten a váczi-utczai zenemükereskedés tulajdonosa, Liszt müvének kiadója ma hajnalban Ferencz-József rakparti lakásának dolgozószobájában felakasztotta magát. Táborszkyt gyógyithatlan betegsége vitte az öngyilkosságra. Éveken keresztül betegeskedett, utazott egyik fürdőből a másikba, de hiába. Az utóbbi hónapokban betegsége gyakran az ágyhoz lánczolá és heteken keresztül nem járhatott üzletébe. A szorgalmas, munkakedvelő embert ez aztán végkép elkeserité s ma reggel véget vetett életének. A szobaleány vette észre az ajtófán függő gazdáját legelébb, de ekkor már nem lehetett megmenteni. Táborszky Nándor 56 éves volt s halálát nején kivül több gyermek is gyászolja.

Vegyes hirek.

* **A charkovi merénylet.** A „Standard“ pétervárijelentése szerint a czár vonatát Charkov közelében puskalövésekkel és vasuti jelekkel megállitották. A charkovi kormányzóság hivatalos lapja szerint a czár vonatát csakugyan megállitotta Lukjanov vasuti őr, mert észrevette hogy Charkovtól 92 versztnyire egy sin föl van szakitva. Vasziljev mérnök, a charkov-szovi vasut vezérigazgatója egy különköriratban megdicsérte a vasuti alkalmazottak éberségét, s közölte velük, hogy a balesetről a czári család semmit sem tud. Lukjanov pedig, a ki a czári vonatot idejekorán megállitotta, s ez által talán a czár életét mentette meg, tiz egész rubel jutalomban részesült.

* **Hymen.** Tisza László leányát, Etelkát, kinek kitünő tollából lapunk is közölt regényfordiditást eljegyezte Zeyk Károly földbirtokos, volt országgyülési képviselő.

* **Mi kell egy nép-tanitónak?** Erre a kérdésre Polonyi Géza egy a képviselőházban mondott beszédében igy felel:

Egy liter tej 7 krajczár. Ehhez kell 6 kr ára kávé és 6 kr ára czukor. Ez naponként ki tesz 20 krt. Ez évenkint ki tesz 73 frtot. Kell ½ klg. hus = 24 kr, tésztára, tojásra és füszerre naponkint 7 kr, főzelék 18 kr, ehhez zsir 4 kr; ez naponkint 53 kr. évenkint 193 frt 45 kr. Ezek a napi élelmi czikkek. Eczet egy évre 60 kr, szappan havonként 3 klg. — 32 kr, egész évre 18 frt 52 kr; kékitő egy évre 10 kr, keményitő egy évre 80 kr, petróleum havonként á 3 liter — 6 frt 48 kr. fénymáz, suviksz havonként 3 doboz á 2 kr. évenkint 72 kr; keték 20 kr, kenyérre naponkint 20 krt számitva. évenkint 73 frt. A főösszeg 93 frt 42 kr. Fehérnemü az egész család számára évenkint 20 frt, a családfő számára 2 pár czipő á 5 frt = 10 frt, az anyának két pár czipő á 3 = 6 frt, 2 gyermeknek 2—2 pár czipő á 2 frt = 8 frt: javitásokra egy évre 3 frt 60 kr. Ruha a családfőnek: egy vászon nyári ruha 5 frt, egy szövet ruha télre, tavaszra és őszre 25 frt. egy téli kabát mely 3 évig tart 25 frt, évenkint 8 frt 33 kr, egy szalmakalap és posztókalap 5 frt 20 kr, egy fekete ünneplő ruha mely eltart 6 évig 36 frt évi részlet 6 frt, 4 drb nyakkendő á 30 kr. — 1 frt 20, két fejkendő az anyának á 30 kr. — 60 kr, egy szövet ruha 10 frt, egy nyári és egy téli kabát á 4 — 8 frt ruha két-két gyermeknek á 3 frt — 12 frt, kalap két gyermeknek á 60 kr. — 1 frt 20 kr. Évi vegyes kiadások: irószerek, papir, levelek, ujság, könyvek 10 frt. Orvos, gyógyszertár 14 frt, nyugdijilleték 6 frt, keresetadó 3 frt, utadó 1 frt 50 kr, egyleti tagsági dij 2 frt, az Eötvös alap költsége 1 frt 50 kr, ha alamizsnát is akar adni a koldusnak: egy évre 2 frt. Tüzelő anyag 25 frt. E kiadások összesen, nevezetesen a gyakrabban előforduló és napi kiadások, ruhanemüek évi és vegyes kiadások összesen 543 frt 8 krt tesznek. Bor nincs bele számitva.

Szinház

* **A budai szinkört** vasárnap nyitották meg. Tele ház hallgatta „A madarász“ ismerős melódiáit, s bár a népszinház meglehetősen népszerüsitette ezt a darabot, a közönség mind a mellett kitünően mulatott. Postás Milkát S. Vadnay Vilma a debr. szintársulat primadonnája játszta, kinek bőven kijutott a viszontlátás zajos örömeiből. A czimszerepben Pintér keltett élénk hatást, különösen azzal a kupléval, me yet a király jöttéről énekelt. Ez a kuplé egész extázisba hozta a publikumot. A budai szinkör saisonja ebben az évben öt hónapig tart.

Helyi hirek

Tájékoztató.

A királyi táblán hivatalos órák a segéd és kezelő hivatalokban d. e. 8—12, d. u. 2—5 óráig tartatnak. — Az igtató, kiadó hivatal és az irattár a feleknek felvilágositásokat ád hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Anyakönyvtár a kollégiumban a közönségnek nyitva pénteken délelőtt 11-től 12-ig.

Muzeum a kollégiumban nyitva van vasárnaponként, d. e. 10-től 12-ig.

A m. kir. meteorologiai intézet időjelzése a debreczeni távirda hivatalnál, május 2-án: változó felhőzet, zivatarok.

Séta hangverseny a Margit fürdőben, minden vasárnap d. u. Rendezi a katonai zenekar.

Május 2. Alsó-szabolcsi tiszai ármentesitő társulat közgyülése délután a városházán.

Május 4. A katonai zenekar hangversenye a tüzkárosultak javára.

Május 6. A debr. ker. ifjak dalkörének estélye a Margit fürdőben.

Május 6—14. Kereskedelmi akadémia növendékeinek tanulmány-utja.

Május 7. Markovics ünnepély a főiskolában.

Május 11. A debreczeni tornaegylet b.-ujfalusi távgyaloglása.

Május 15. Hajduvármegye közgyülése.

Május 17. A gazdászok majálisa a Dobos-pavillonban.

Május 20. Sajtóügyi végtárgyalás.

Junius 20—24. Érettségi vizsgálatok a főiskolában.

Junius 25 Az iparos-kör jubileuma.

Augusztus 7—15. Országos vásár.

Okfóber 2—10. Országos vásár.

— **A milenniumi kiállitás.** Az ezredéves orsz. kiállitás Debreczen kerületi bizottságának ülése holnap d. e. 10 órakor lesz gróf Degenfeld József főispán elnöklete alatt a városháza nagytermében. Ezen ülésen meg fognak jelenni a keresk. és iparkamara bel- és kültagjai, a debr. gazdasági egyesület választmányi tagjai, továbbá a keresk. miniszter ur által kinevezett tiz tag.

— **A tiszántuli egyházkerületi közgyülés.** A tiszántuli egyházkerület espereseihez a kerületi közgyülés ideje stb. tárgyában a következő körlevelet küldte szét főtiszt. Kiss Áron püspök: „Egyházkerületi főgondnok urral, mint elnöktársammal egyetértőleg a folyó évi első közgyülés kezdetéül junius hó első napját határoztuk el és tüzzük ki, fölkérvén ebből kifolyólag Nagytiszteletü Esperes urakat, hogy az illető egyházaikkal ezt tudatva, másfelől gondos-

---

elé a csodára s tiszteleg az elvonulóknak. Egy improvizált őrség fegyverbe lép a pionérásókkal.

— Wache, rechts schaut! Pressentirt!

A temetés vonul tovább.

Rákezdi a banda is. Fujja Beethovent végtelenül fájdalmasan. Van erre a szép gyászdalra egy német gunyszöveg, az mondatik el nyakatekerten.

Ó kott, ó kott ó kott, kott, kott.

Tón vieder ejne tott, tott, tott.

Ahogy bevégzik, busan zördül bele a dob: tam-taradam-taradam tam-tam ... S végtelen a komolyság, amivel az egész dolog megy. A csajkák vándorolnak, itt-ott kilöttyen egy kis rajz, mintha valami elhullott gyásztátyol volna, szomoruan recsegnek át a köveken. Ahogy a folyó szélére ér a menet, a komandás harsányan vezényel:

— Aufmaschiren — halb — links!

A sajkák tehetségükhöz képest csinálják meg a félbal mozdulatot s a huzó legény ügyességéhez mérten több-kevesebb idő alatt ott vannak szép sorjában a viz parton. Az egész kiséró csapat vezényszavakkal a hátuk mögé vonul. Azután ujra hangzik a parancs!

— Generál de Charge!

A csapat megteszi az előirt mozdulatot a balkezével, mintha a tölténytáskát akarná kinyitni. A gyomra táján rázza a kezefejét, hogy nincs benne semmi.

— Fertig!

Mindenki szorosan a csajkája mögé áll.

— Hoch an!

A társaság igen komolyan néz föl az égre.

— Feuer!

Egy nagy csattanás. Hetven baka által oldalba rugatva, az egész „entwickelte Linie beborul a Lim sekélyes part vizébe. Szinte pirosra vált a rajztól a hab.

Azzal aztán ki-ki fogja a csajkáját, a mint az igazi temetéseknél szokás, vidám zeneszóval vonul a csapat haza:

Nem öttem én ma ögyebet,
Fekete retköt, könyöret ...
Fekete retköt,
Ludavér
Meghalok a kedves babámér ..

Másnap, ha a dolognak hire megy, következnek a becsukatások, dehát nem baj. Egy sikerült ötletért szivesen leül néhány napi egyegyest a „vendég.“

Tömörkény István.

kodjanak, hogy minden tárgy és ügy, mely az egyházkerületi gyülés elé tartozik, május 23-ig a püspöki hivatalhoz beküldessék, hogy igy, az akkor már elkészitendő tárgysorozatba fölvétethessék. Közgyülésünknek több fontos tárgya lesz ugy az országos zsinat, mint egyetemes konvent üléseinek határozatai s adott utasitásai alapján. A zsinat által felállitani tervezett két facultás kérdése féltett kincsünkre, debreczeni főiskolánkra nézve első helyen érdekel s e tekintetben épen tőlünk, a tiszántuli egyházkerülettől méltán sokat vár a protestáns közvélemény. Mikép járjunk el a segélygyüjtésben, nagyon körültekintő figyelmet és gondoskodást igényel. Debreczeni főiskolánk meglevő intézeteinek emelése, nem különben több gimnázium részéről az államsegély igénybevételére irányult törekvések mind gondos figyelembe vételt és alapos megfontolást igényelnek. Iskolai ügyekben a teendőknek egész halmaza vár a közgyülés intézkedéseire. Az egyes egyházmegyékből beérkezendő ügyek száma is most nagyon jelentékeny leend, miután 9 hó óta egyh. k. gyülés nem tartatott. A biróság elé tartozó ügyekre vonatkozólag már most kérem Esperes uraknak tudomásul venni s az érdekelt felekkel tudatni, hogy az egyh. ker. biróság üléseit jun. 2-án délután 4 órakor kezdi meg. Végül azt is méltóztassanak közölni, hogy ezen közgyülésnek teendője lessz az Andaházy Szilágyi intézetbe fölvétel. Most pedig fogadják Esperes Urak stb. Debreczen, 1893. április 26 Kiss Áron, püspök.

— **A csodaszép tavasz.** „In wunderschönen Monat Mai, wo alle Knospen springen!“ Heine e gyönyörü versét igy forditotta volt egy diák ember: „Mikor a bimbók mind ugrálnak.“ Csakhogy imé, a „csodaszép tavasz“ késik és nem ugrálnak a bimbók s nem mehetünk mi sem a bimbók közé „ugrálni.“ A tavasz makacs távol maradása következtében nem kézbesithető továbbá a Heine ösmeretes üzenete:

Wenn du eine Rose siehst,
Sag, ich lass' Sie grüssen!

Sehol semmi rózsa és igy Heine ur adja fel üzenetét a debreczeni távirdánál. Mire a debreczeni távirda a sürgönyt kézbesiti, akkorra talán megérkezik a tavasz is. Mert tegnap csak bekukkant Debreczenbe, mint Bolond Istók, de még nincs itt egészen. A zöld butor garnitúrája p. o. teljesen hiányzik.

— **Harczászati czéllövészetet** tartanak e hó 4-én a cs. és kir. 39. gyalogezred itt levő zászlóaljai. A nagy távolságokra történő czéllövészet alatt a megfelelő terület el lesz a közlekedéstől zárva.

— **Bucsuzó lelkész.** Erős Lajos földesi ev. ref. lelkész, kit Kálmán Lajos helyére tavaly választottak meg lelkészükké, tegnap bucsuzott el földesi hiveitől Erős Lajos 7 éven át volt a földesi lelkész s kivyerte hiveinek szeretét és becsülését. Erős jövő vasárnap tartja beköszöntő szónoklatát P.-Ladányban, utódja pedig Kiss Ferencz lesz Földesen, ki mint debreczeni segédlelkész szintén jó emlékeket hagyott hátra.

— **A pinczetüzet,** melyről szombaton emlékeztünk meg s mely a Dömök féle üzletben keletkezett robbanás következtében, a tüzoltók — Szikszay Gyula főparancsnok és Publig Ernő alparancsnok ügyes intézkedései folytán — még az nap elfojtották az összes nyilások elzárásával. A pinczébe tüzfojtó bombákat vetettek s igy történt, hogy a kár nem lett több 260 forintnál. Nem csupán Okolicsányi segéd, de a házban lakó Forgács Károly is égési sebeket kapott a kezén, a melyek gondos gyógyitást igényelnek.

— **Választók névjegyzéke** Hajduvármegye központi választmánya e hó 8-án ülést tart, melyen az 1894-iki képviselőválasztói lajstrom kiigazitására szükséges munkálatok megindítása képezendi a tanácskozás tárgyát.

— **Sorozás Hajduvármegyében.** Mindenütt befejezték már a megyében a sorozást s az eredmény a következő: Nádudvaron volt állitás köteles 717, Szoboszlón 282, Nánáson 353, Böszörményben 564. Ujjoncz jutalékra ezek közül besoroztatott Nádudvarról 90, Szoboszlóról 29, Nánásról 71, Böszörményből 94. Póttartalékos lett Nádudvarról 16, Szoboszlóról 2, Nánásról 1, Böszörményből 9. Felülvizsgálatra küldetett Nádudvarról 15, Szoboszlóról 12 Nánásról 7, Böszörményből 20. Távolmaradt Nádudvarról 68, Nánásról 18, Szoboszlóról 28, Böszörményből 28.

— **Hirtelen halál.** Szabó Ferencz 40 éves h.-böszörményi illetőségü magánzó, tegnap reggel a hatvan utczai 1485 sz. házban levő lakásán hirtelen megbetegedett s délután 3 órakor meghalt. Az elhunytnak családja nem levén, holttestét beszállitották a közkórházba hol az orvos rendőri bonczolást ma délután ejtik meg rajta.

— **A zenész lakodalma.** Erdekes meghivót küldöttek ma szét, mely Magyari Imre, a kedvelt zenésznek lakodalmát hirdeti. Budapesti és debreczeni közös keltezéssel jelentik ugyanis Radics Vilmos a hires budapesti czigány primás és neje, ugyszintén Magyari Imre és neje „Lili és Imre gyermekeiknek“ e hó 6-án d. e. ½11 órakor Budapesten a Kalvin téri ev. ref. templomban történő egybekelesét. Debreczenben ugyanezen nap estéjén az ifju pár vacsorára hivja meg ismerőseit. Kivánjuk, hogy a derék zenész, kinek hivatása az, hogy másokat kedvre deritsen, Hymen rózsa lánczait mindvégig kedvvel viselje; életök hegedüjéről a hurle ne pattogjon, a sors pedig nyirettyüjével azon csupa vig nótákat huzzon.

— **Bárò Waldstädten János** táborszernagy ma délelőtt folytatta szemléjét a Debreczenben állomásozó közöshadseregbeli csapatok felett. A 39. ezred zászlóaljai és a 15. huszárezred egy százada reggel fél 6 órakor vonultak ki a sámsoni országut mentén fekvő gyakorlótérre. — A katonákat kétszer vezényelték harczászati gyakorlatra, s 12 órakor a csapatok már visszatértek a laktanyákba. A táborszernagy megelégedését fejezte ki a tisztikar előtt a századok kiképzése felett — Báró Waldstädten táborszernagy ma délben utazott Nagyváradra. Ugyanekkor távozott városunkból Krausz tábornok is. A 39. gyalogezred tisztikara testületileg vonult ki, hogy a két főtiszttől elbucsuzzék. Tegnapeste báró Waldstädten tiszteletére a katonai zenekar játszott az „Arany bika“ éttermében.

— **A nagyváradi értekezlet.** Az alsó nyirvidéki vizlecsapoló társulatnál városunk s annak közönsége jelentékenyen érdekelve lévén, miután e társulat szabályozandó vizeit a Berettyó-Körösi vizszabályozó és ármentesitő társulat által előállitandó Kék Kálló főcsatornán óhajtaná elvezettetni: e tárgybani értekezlet tartása elhatározva lett s a közös értekezlet megtartására határidőül apr. hó 29. napja tüzetett ki Nagyváradra. Részint a társulat kivánságára, részint a debr. városi tanács megbizása folytán ez értekezleten Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester és Ábrahám László városi t. főügyész jelentek meg. Gróf Szapáry György meg nem jelenvén, az alsó nyirvidéki vizlecsapoló társulat első értekezletén apr. 28-án este Simonffy Imre polgármester elnökölt. Itt megbeszéltettek és megállapittattak azon irányelvek, melyek az alsó nyirvidéki vizlecsapoló társulatnak a Berettyó-Körösi vizszabályozó társulattal szemben elfoglalt álláspontját körvonalozzák s magatartását szabályozzák. April 29. d. e. 10 órakor megjelentek testületileg a Berettyó-Körösi társulat hivatali helyiségében megtartott közös értekezleten, előterjesztették a már előre megállapitott álláspontjukat s kifejtették, hogy milyen alapon óhajtják az egyszersmindenkorra való hozzájárulást a Berettyó társulat által létesitendő csatorna használatért. A Berettyó társulat azonban annyira túlmagas követelésekkel állott elő, hogy még elvi megállapodásra sem juthattak a nyirvidéki vizlecsapoló társulat kiküldötteive. A Berettyó társulat kiküldöttei ugyanis azt hangoztatták, hogy ők már a levezető csatornára 1 millió s 100.000 frtnál többet költöttek, a nyirvidéki társulat tehát fizessen a csatorna szélesitésére szükséges költség czimén 150,000 frtot egyszersmindenkorra, azonkivül viselje a csatorna évenkinti tisztitásának ¾-ed részét. Mindkét társulat kiküldöttei jelentést tesznek saját társulatuknak az összejövetel eredményéről.

— **Uj lelkész.** Kassay Béla debreczeni ref. s. lelkész, a püspök káplánja tegnapelőtt megválasztatott Istvándiba Szatmármegyébe rendes lelkészszé. Mindszenti Imre debreczeni s. lelkész Diószegen pályázott a lelkészi állásra, honnan a mult Vasárnap többen voltak benn a presbiterium tagjai közül, hogy őt a kis templomban meghallgassák.

Törvényszéki csarnok.

* **A szovátiak ügye.** Harsányi Gusztáv központi vizsgáló biró ma reggel 7 órakor Biró István irnok kiséretében Szovátra utazott, hogy ott a félbeszakadt vizsgálat fonalát ujra felvegye. Csendőrség most nem ment vele, miután Szováton egy csendőrőrs már felállittatott az első vizsgálat óta.

Közgazdaság.

Budapesti áru- és értéktőzsde.

Gyenes és Balog gabona-bizományi czég jelentése.

Budapest, május 1.

Napi jelentés.

Gabonaüzlet.

Buzát ma gyengén kináltak, a vételkedv daczára lanyha külföldnek, továbbra is szilárd maradt és forgalmazott 20,000 mm. 2½—5 kr. magasabb árakon kelt el.

Eladások:

Tiszavidéki 200—79. mm. 8.60 frt, 100—78[7] mm. 8.47½ frt, 100—78 mm. 8.40 fr, 200—77[5]. mm. 8.35 frt, 100—77[5] mm. 8.37½ frt, 100—77.[5] mm. 8.40 frt. 200—77 mm. 8.35 frt, 100—77[2] mm. 8.35 frt. 100—76[3] mm. 8.27½ frt, 100—76[5] mm. 8.30 frt, 100—76[8] mm. 8.22½ frt, 100—75 mm. 8.10 frt, 100—73[5] mm. 7.90 frt, 500—75[3] mm. 8.25 frt.

Legujabb.

(Délutáni posta.)

Május 2.

A megyegyülések.

A kormány egyházpolitikai programmja mellett nyilatkoztak tegnap Fejér, Vas, Veszprém és Csanád vármegyék; Győr egyszerüen tudomásul vette Budapest ösmeretes átiratát.

50.000 forintos sikkasztás.

Ifj. Berecz Antal könyvvivő, Berecz Antal kolozsvári egyetemi tanár fia, a magyar leszámitoló és pénzváltó bank kárára 50.000 forintot sikkasztott el 38 váltót kellett volna 76.000 forint értékben leszámitolni a leszámitolóbankban, a főbbeket azonban a pesti kereskedelmi bankban fizettette ki s tegnap dél óta nyomtalanul eltünt. A károsodott bank 2000 frtot igér annak, a ki Bereczet megkeriti.

Elhunyt zeneszerző.

Beliczay Gyula jeles zeneszerző tegnap 58 éves korában elhunyt.

Maga.

Alig lehet képzelni csunyább szót, a melylyel az ugynevezett jótársaságban az emberek egymást illetik, mint a maga. Azt hiszem szószerinti forditása ez a német Sie nek, régóta ismeretes az a magyar társaságban, ezelőtt ezzel a szóval szidtuk össze a pinczért, mikor tulságosan ki volt sütve a rostélyos és ezzel korholtuk a kocsist, mikor ügyetlen kezében a lovak száguldani kezdtek.

Ma persze más a társalgási nyelv, más értelme van ennek a szónak is, most már minden

jótársaságbeli embernek az a kötelessége, hogy azt minél gyakrabban használja és minden körülmények közt magának ejtse ki.

A szalonok legkedvesebb szava a maga. Ezzel szólitják meg a kaczagó asszonykák, a fiatal leányok a kisütött hajú udvarlókat és azok viszont őket.

Szinte azt hiszem, hogy anarchizmus ma már a fiatal leányokról beszélni, mert én legalább ugy gondolom, hogy az alatt az elnevezés alatt mindenki egy tapasztalatlan, de már felserdült leányt ért, pedig kétes, hogy léteznek-e ilyenek a mai viszonyok közt. Mert az a maga szó egy egészen uj zsánerü társalgási nyelvet alapitott és olyan viszonyokat teremtett meg, hogy a mai fiatal leányok tökéletesen érettek, minden felsőbb leányiskola nélkül is.

És ugyan ki lenne nagyobb hive az uj zsánerü és mondjuk ki nyiltan, sikamlós társalgási módnak, ki kardoskodna jobban a maga szó mellett, mint éppen a gigerli. Hiszen nagyon jól tudja, hogy ez a szó pajtássá avatja a fiatal asszonyt, a leányt a férfivel és ebben a pajtásságban megsemmisül az a tisztelet, amelylyel a nők iránt a jobb érzésü embernek szükségkép kell viseltetni.

Tessék csak megfigyelni, mikor e gigerli, mondjuk, hogy alsófoki és felsőfoki Fokky Tibornak hivják, belép egy szalonba. A cselédnek elökelő nonsalanszszal int, — hogy valahogy be ne jelentse, mert egy Fokky mindenüvé bejelentés nélkül mehet, mindenütt otthonos. Mikor kinyilik előtte a szalon ajtaja, felteszi a monoklijját és összehuzza a szemöldökeit, merően nézi a már összegyült társaságot és jelzi, hogy rövidlátó, mert a rövidlátás a bontonhoz tartozik. Azután oda tipeg a társasághoz és festő ecsetjére méltó minden lépése. Ugy lépked, mintha csupa tojáson járna, a két karját derékszög alatt terjeszti ki: ezt saját jól felfogott érdekében semmi esetre sem mulasztja el, mert az ismertető jele a gigerlinek. Odatipeg a haziasszonyhoz és megrázza a kezét. Hetven évnél fiatalabb hölgynek kezet csókolni ma már nem szokásos. A háziasszonynyal vált egynéhány szót és kijelenti, hogy el van ragadtatva, hogy ilyen szellemdus társaságot együtt talál. — Aztán az egész társaságban mindenkit kitüntet megszólitásával, hadd lássák, hogy Fokky Tibor olyan ember, aki minden jó társaságbeli hölgyet és urat ismer.

És a társaság el van ragadtatva. A férfiak szorongatják a kezeit, idősebb hölgyek szellemdusnak tartják a banális dolgokat, a mikről elfecseg; a fiatalabb hölgyek pedig unszolják, hogy beszélje el mi történik a társaságban.“ A szellemdus társaság aztán beszélgetni kezd. Ne tessék félni kérem, nem szólnak itt régi elavult dolgokról: irodalom, müvészetről. Sőt nem is szabad arról beszélni, hiszen a jó társaságban a szinmüvész az: komédiás, a festő az csak kontár, az iró az csak skribler.

Tudja azt jól a gigerli, hogy mi a szalon nyelve. Oda huzza a széket a házi kisasszony közelébe és azzal kezd társalogni:

— Láttam magát a Hatvani-utczán.

— Szép magától, hogy nem akart hozzám csatlakozni.

— Ugyan hogy is kivánhat olyat; mágá egy ijesztőkoru és kinézésü gouvernantot visz magával és még azt kivánja, hogy valaki mágához csatlakozzon.

— Ha! Ha! No ezt elmondom a Marie tantenak, no maga aztán szépen gondolkozik róla. Hiszen az öreg Gérési nagynénémmel mentem bevásárolni.

Fokky Tibor épen nem jön zavarba, nyugodtan felelé:

— Hát mért tart olyan gouvernant kinézésü nagynéniket. Látja, ha maga egyedül ment volna, magához csatlakoztam volna, beszéltem volna édes szerelemről . . .

— Haha! Szerelem! Ismeri is maga azt a szót. Kiváncsi vagyok magát egyszer arról hallani beszélni.

És mindaketten kaczagnak, mint valami szellemdus dolgon. A társaság figyelme oda fordul feléjük, a háziur a legjobb szivarral kinálja Fokky Tibort, a háziasszony halkan mondja de ugy, hogy mindenki hallhassa: milyen szellemdus ember. Fokky pedig fogadni mer, hogy a veszedelmesen szép Bella másnap kisérő nélkül megy a Hatvani-utczán keresztül a ferenczieк templomába és utközben beszélhet neki az ő fogalma szerinti szerelemről.

Es a gigerli nem is veszteget rá több szót, hanem el kezd csevegni közérdekü kérdésekről. Van egy tudománya, a miben utolérhetetlen, minden versenylónak ismeri a geneológiáját. Es neki vannak mindig legyőzhetetlen tippjei. Ha véletlenül rápiritanak, hogy az utolsónak érkezett be, legkevésbé sem jön zavarba.

Egy kis tethli-metli volt, mormogja és tovább fejtegeti, hogy melyik lónak van legtöbb esélye.

Es közben nem felejti el a jelenlevők figyelmét maga felé forditani.

— Hallotta nagyságos asszonyom a Bori Gyurka történetét, hát mágá Miczi, hallotta-e már azt az affairet a jégünnepély miatt.

Azután rá tér a pletykára. Tudja, hogy a jelenvoltaknak, kik az olyan ellenségeik, a kikről szeretnek rosszat hallani. Nehány percz alatt elmondja, hogy az utóbbi napokban kik tartottak zsurokat.

— Ah, belefásul az ember ebbe az unalmas társaságokba. Gondolja meg csak Angéla, tegnap Kovácséknál voltam estélyen. No hiszen milyen unalmas társaság, milyen szellemtelen az a kis Erzsi.

Angélának persze jól esik ezeket hallhatni, mert a gigerli nagyon jól tudja, hogy a kis Erzsi elhóditotta Angéla egy régi imádóját.

Angéla is meghajol a kedves, szeretetre méltó Fokky előtt.

Az pedig hódit tovább, észreveszi, hogy a szép Malánszkyné egyedül ül és unatkozik. Oda tolja a székét közelébe:

— Miért ül mágá ilyen visszavonulva?

— Azt várja talán, hogy én közeledjem magához?

— Azt mondják, nagyon jól lő a férje.

— Haha! Egy Fokki, a ki gyáva! No hiszen szép ember maga.

Fokky Tibor poséba vágja magát s szinlelt komolysággal feleli:

— Asszonyom! Egy Fokky sem türte még a gyáva szót megtorlatlanul. Maga nő, a kit nem provokálhatok, de mégis elégtételt kérek. Adjon egy rendezvoust, hogy bemutathassam a bátorságomat. — És a szép asszony a világért sem kér fel a társaságból egy férfit sem, hogy ezt a gigerlit tanitsa becsületre, hanem körülnéz a szalonban és mikor meggyőződik, hogy senki sincs közelünkben, kaczagva feleli, hogy nem vigyáz rá a férje. És nem szabad azt gondolni, hogy társágbeli nők kivétel nélkül rosszak, hanem csak az a bajuk, hogy az a maga szó megteremtette köztük és a férfiak közt a pajtáskodást és ez a pajtáskodás azt involválja, hogy most már olyan diskurzust is, a milyenért nőiességüknek fel kellene lázadnia és ezen pajtásság révén elnézők a férfiak iránt és kaczagnak rajtuk, a helyett, hogy rendreutasitanák őket.

De más és komolyabb kérdés az, hogy minő hatással lehet az ilyen viszony a házasulandó fiatal emberekre.

Ma, mikor czigarettáznak a lányok és cognacivásban versenyeznek a férfiakkal, mikor az uj zsánerü és hogy ugy mondjam, pikáns társalgás az otthonos, nem ritkán halljuk az olyan kijelentést: nem nősülök meg addig, mig másnak lesz felesége.

Ma még nem olyan rosszak az erkölcsök, mint a minőknek a látszat után feltünik, de ha tovább is e gigerlik uralkodnak a társalgásokban s a mig a nők nem követelnek tiszteletet nemük részére, hanem jó barátnak, czimborának tikintik a szabad száju férfiakat, félő dolog, hogy mindég több lesz azok száma, akik félnek megnősülni.

Ide fog az utálatos maga szó vezetni. Pedig csak az a baj, hogy a ripőköket azelőtt kidobták a társaságokból, ma gigerliknek hivják őket és barátkoznak velük.

Hoitsy Jenő.

A GONOSZOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti regénye. —

— Irta: **Sz. Buday Etel.** —

XII. fejezet.

(Folytatás.) 48

E közlésre könnyebbülten lélegzett fel Fáni, s egészen felvidultan kérdé.

— És mi beszéded van velem?

— Csak az, hogy kérlek kövess, meglásd Fáni, nem bánod meg.

— Ezért kár is volt ide fáradnod, és az én állásom veszélyezteted ezzel a titkolódzó bejöveteleddel.

— Ha nem engeded, hogy nyiltan jöjjek, mit tehettem mást! Na, mit válaszolsz kérésemre?

— Hogy nem követlek. Jobb nékem is, néked is, ha külön váltan élünk.

— Jól meggondoltad, a mit most mondasz.

— Meggondoltam Marczel.

— Ez utolsó szavad és megmásithatatlan elhatározásod?

— Igen Marczel — lett a fagyasztó kérdésekre a szilárd válasz, mely minden ujabb ajánlattételt kizárt.

— Ugy hát Isten áldjon Fáni! Lehet, hogy az életben mi többet nem is találkozunk. — ne mosolyogj olyan kétkedőn, nem ösmered te az én beteges szenvedélyemet, mely az életet csak röviditi, de nem hosszabbitja. Óh Fáni! én az opium élvezők sorába tartozom, és e szenvedélyről nem birok lemondani, bármiként is ösmerem rettenetes voltát. Ezért merem állitani, hogy nem találkozunk többet, mert mákony élvezet mellett magas kort nem igen érni el, én pedig egyhamar nem szándékozom ide visszatérni. Szervusz hát testvér! kivánom, óhajaid teljesüljenek, hisz nem voltál te soha rossz testvérem.

Egy perczre némi nemesebb érzelem vette hatalmába a testvérek szivét, és megindulással tekintettek egymásra. Az örök bucsu megpenditett eszméje, még az ő önző szivökbe is tudott hatni s elfogódottan, de menten minden ömlengéstől váltak meg egymástól.

Marczel elővigyázóan lépett ki a szobából s ugyanugy távozott, nem véve észre a lépcsőzet vas korlátján át kandikáló öreg leány fehér bodros fejkötős fejét, a mint leselkedve utánna nézett, csak akkor tünve el hirtelen, midőn Cookné is kilépett a szobából.

Tehát a legkérlelhetetlenebb ellensége leste ki titkát Cooknénak, mi annál veszélyesebbé is válhatott, mert fogalmával sem birt kilétéről a szép férfinak s bárkinek is hitte, csak nem a nő fivérének.

A gyerekek eltávozása után két hó mulva, egy esős nyári délután Flemming Jánost kocsin hozták haza, szerencsétlenség érte; egy eldobott narancshéjon megsiklott, s lábát ficzamitotta.

Nagy ijedelmet okozott a háznál, midőn a ház urát, mint gyámoltalan gyermeket, a gyármunkássainak kelletett kiemelni a kocsiból és fel szállitani az emeletre.

De kisem ijedt meg jobban, mint Cookné, ki hallotthalványan támaszkodott erőtlenül a falhoz e hir hallattára, s alig birt segedelmére menni a betegnek, kit emberei hálószobájába szállitottak.

De nagy ijedelme csak is önérdekből eredt, a baj mivoltát nem ösmerve azt veszélyesnek tartotta, és e miatt féltette a beteg életéhez füzött, jövő élet reményeinek elenyésztét.

Ez esemény következtében Flemmingnek egy ideig az ágyat kellett őrizni, s azután meg hetekig a kereveten nyugodott, mert lábbaja könnyen nem gyógyult.

E Flemmingre nem kellemes esemény Cooknét sokban elősegitette titkos terve kivitelében mert alkalmat nyujtott egyre a beteg közelébe időzhetni, és a gyakori bizalmas magános együttlét, sokkal közelebb hozta egymáshoz őket, mint az elmult, egymás közelében leélt hónapok.

A betegség első idejében Cookné kizárólag a beteggel foglalkozott, kitartóan éjjelezett, és szives előzékenységgel, gyöngédséggel teljesité ápolónői tisztét.

S ugyannyira megkedvelteté magát a beteggel, hogy kivüle más nem is tudta kedvére változtatni a hideg borogatásokat, még ha Helén tette is, indulatba jött Flemming, s azt mondá: „csak Cookné tud könnyü kézzel a beteggel elbánni.“

Az első éjjel Cookné feszes nappali öltözékben jelent meg a beteg mellett, hogy az éj folyamán a szükségeltető ápolásban részeltethesse, és csendes nyugalommal végzé kötelességét, mint sötét árny, ide s tova mozogva hangtalanul.

Flemming testi fájdalmával küzdve, csak az előre haladt éjjelt vette észre, hogy Cookné feszes öltözékében már az elmult éjfél után is még mellette viraszt. Tehát felszólitá a távozásra, hogy Péternek adjon helyet a további ápolásra, de az elmenetelre nem volt rávehető Fáni.

Ekkor a gyáros meg arra kérte, hogy legalább kényelmes pongyolával cserélje fel ruháját, mit hosszas kérelemre teljesitett is, és eltávozott átöltözködni.

Midőn visszatért, Flemming alig ösmert rá, a csinos fehér kasmir dusan csipkézett pongyolában. Eltünt az előbbeni kevéssé tetszetős barna alak, és helyette egy vidor kinézésü, kellemes fehér lény állott a beteg ágya mellett.

Különös jelenséggé is vált fehér ruhájában e nő, ében fekete hajával, melynek dus fonatai alábocsátva, hosszan nyultak végig, ellentétes szinben fehér öltönyén, melytől barna ovál, érdekes arcza az elefánt-csont sárgás, fehér tényét nyerte, mely még inkább feltünteté ragyogó fekete szemeinek mély tüzét.

(Folyt. köv.)

Apró-cseprő.

* **Változó igények.** A mézeshetek alatt.

— Kedvesem hoztam neked Anna napjára egy csokor ibolyát.

— Ah, Alfréd, te olyan kedves vagy, jer, adok egy csókot.

Tiz év mulva.

— Kedvesem, hoztam neked Anna napjára egy csokor ibolyát.

— Vidd a pokolba az ostoba ibolyádat, nem tudtál ahelyett inkább egy ruhát, vagy valami szép ékszert venni?!

—

* **Átöröklés.** Hazatérve egy ebédről, a férj igy szól:

— Milyen kedves asszony ez a B.-né! Mindenféléhez hozzá szól s minő bámulatra méltó otthoniassággal!

— Az átöröklés dolga, kedvesem, feleli az asszony szurósan. Nagyapja borbély volt.

*

Agglegény dala.

Vagy harmincz év nyomja vállam,
S még sincs ifjabb ember nálam:
Vagyok hirem — kezdetén,
Kincsem csak lesz, csak lesz pályám
S kunyhóm az alföld lapályán,
Csak leszek még vőlegény!

Még tudok szeretni mélyen,
Még hitem van és reményem,
Még nem gyülölt e világ,
Jól tudok kaczagni, lábam
El nem fárad egy-két tánczban
És elbirom a pohárt.

Kardom is — ha kell — jól villan,
Gyors rossz kedvem gyorsan illan . . .
Csak az a baj, én szivem,
Hogy ebben az ifjuságban,
Szinig tejföl boldogságban
Te vagy az, ki nem hiszen!

—n e.

*

Tartózkodni a szenvedéstől! Nem érzéketlenség által, mint az oktalan állatok, ugy sem, hogy esztelen légy, mint a balga emberek, de az által, hogy mint erényes ember, az értelmet tekintse minden szenvedés balzsamául!

Epiktet.

—

Mihelyt az emberek a szabadság birtokába jutnak, érvényesitik hibáikat: az erősek a tulzást, a gyengék a hanyagságot.

Göthe.

*

* **II. Lajos bajo király** külön előadásai felől egy közremüködő, Fresenius Agoston, közöl legujabban oly adatokat, melyekkel részben eloszlatja a felőlük keringő titokzatos, mesés hirek nimbuszát. Mint megbizható tanu, kevesebb föllengéssel szól amaz előadások felől. Fölemliti, hogy a müvészetért élő-haló király nemcsak a zenés drámáért rajongott, hanem a szinmüvészetet önmagáért is nagyrabecsülte. 1885-ben Brachvogel hires „Narcisse“-ját bozatta szinre, a vén Pompadour szerepében a nagy bécsi tragikával: Wolter Saroltával, a ki erre az előadásra Bécsből egy külön chaselongue-ot hozott magával s erről tudomást vétetett kerülő uton, Lajos királylyal. Az ábrándos fejedelem különösen kegyesen vett tudomást arról, hogy a müvésznő milyen szorgosan törekszik a korhüségre; hiszen ez Lajosnak ismert gyengéje volt; jellemző egyik-másik napi parancsa, a mit ily külön előadás alkalmából adott ki: 1885. márczius 8-án pl. ezt irja: „A f. hó 10-én harmadszor adandó uj darabban (N. B Sardou „Theodora“-jában) a Zsófia templom égését az V. felvonásban tisztábban kell látnom. A hol a franczia szövegben „hippodrom“ áll, ott ép igy kell állnia a németben is: a „futtatópálya“ nagyon közönségesen hangzik. Az „etiquette“ szót sem szabad lefordítani: a „használat“ vagy „szokás“ nem fedezi annak fogalmát, s egyszersmind banális. Arra az esetse, ha talán a legközelebbi előadási sorozatban ismét meg akarnám „Theodorá“-t nézni; az I. felv. csarnokát fessék ujra, a falak, ivek, kupola legyenek a szövögkönyv utasitásához képest gazdagon aranyozva és mozaikképekkel ékesitve; a császár dolgozószobája, a nézőtől jobbra most nagyon is egyszerü Justinián császár ülése pedig inkább trónalaku legyen, majd küldök olyan képet, a melyet a szinpadi butor darab készitésekor szem előtt tartsanak.“

Meghaltak.

— Április 23-tól április 30-ig. —

I. Csapóutczai városrészben: Varga András 43 é. ref. agykór-lob, Kolpár Erzsébet 1 hetes ref. bélhurut, Kiss János 37 é. gör. kat. tüdőgümőkór, Katona János 1 é. ref. tüdőhurut, Szőke Sándor 71 é. ref. aggkór, Várkányi József és Kecskés Zsuzsánna fia, halvszül., Ormós Istvánné 69 é. ref. gyomorrák, Kovács Erzsébet 3 h. ref. veleszül. gyeng, Guttmann Mihály 65 é. izr. tüdőgümőkór, Czuna Eszter 5 h. ref. kanyaró, Gehl Lajos 1 h. ref. tüdőhurut, Tömke Róza 1 h. ref. aggkór, Kántor Erzsébet 1 h. ref. aggkór, Uri Imre 6 hetes ref. görcsök, Tóth Sándor 8 h. ref. gyermekaszály.

II. Piacz-hatvan-utczai városrészben: Székely János 41 é. ref. tüdővész, Kozma Erzsébet 56 é. ref. tüdővész, özv. Nagy Ferenczné 70 é. ref. végelgyeng., Simon Juli 3 h. ref. bélhurut, Gyöngyi Julia 6 é. ref. tüdőlob, özv. Boros Erzsébet 57 é. ref agyszélhüdés, özv. Szabó Istvánné 52 é. ref. veselob, Boros Sándor 3 é. ref. tüdővész, Bartha József 59 é. ref. tüdővész, Mihalik Juliánna 32 é. rk. tüdővész, Kállai Zsófi fia Sándor 5 h. ref. tüdőlob, Szatmári József 63 é. ref. tüdőtágulás, Szolnoki Demeter 75 é. ref. végelgy., özv. Galambos Antalné 66 é. ref. tüdőtágulás, özv. Kardos Mihályné 76 é. ref. végelgyeng., Molnár Julia 8 h. ref. görcsök, Siteri Józsefné 26 é. ref. tüdővész, Szabó I. 1½ é. ref. kanyaró.

III. Kossuth-Varga-utczai városrészben: Gyapai András 1 é. ref. görcsök, Nagy Katalin 3 é. ref. vérhas, Márkus István 6 é. ref tüdőlob, Gencsy György 39 é. ref tüdőgümőkór, Pénzes György 1 h. vel. szül, gyeng., Sáfrán Lajos 59 é. ref. tüdőgümőkór, Kiss József 43 éves ref. öngyilkosság, Szép Lajos 58 é. ref. tüdőgümőkór, Ammer János és Tóth Juliánna kereszteletlen fiuk cath. halv. szül., Váradi Sándor 1 h. ref. vele sz gyengeség.

Közönség köréből.*)

Tisztelt Szerkesztőség!

A Ranunkel féle ház előtt a piacz kellő közepén 6 hét óta két nagy halmaz ócska tégla disztelenkedik, mely a közlekedést ottan teljesen elzárja s a szomszéd üzletektől a megterhelt szekereknek, továbbá most költözés alkalmával a butorszállitó szekereknek, mint azt éppen tegnap volt alkalmam látni, a vasuti sineken kell nagy bajjal közlekedni. Ennek következtében a rendőrség figyelmét felhivjuk e hat hét óta fennálló rendetlenség megszüntetésére.

Debreczen, 1893. Márczius 2.

Egy járókelő.

Szerkesztői posta.

Z. H. Csinos ez a strófa:

Szép arczodnak üde bája,
. . . . . .
E lenéző guny mosolyban,
Semmivé lőn, elveszett!

Az „Apró-cseprő“ rovatban különben névvel biró költőktől közlünk verset. Szivesen hozzuk a tárcza-rovatban, ha valamit küld.

Idegenek névsora.

Bika szálloda. Sonnenfeld utazó Budapest, Deme József ügyvéd Nyirbátor, gróf Dessőffy nagybirtokos Budapest, Tomler kereskedők Bécs, Násszay Ferencz Fegyvernek, Poka J. tiszttartó Eger, Farkas Sándor főjegyző Madaras, Klutz János kereskedő Bécs, Benedig J. Tokaj, Krausz tábornok és neje Debreczen, Báró Waldstäten táborszernagy Temesvár, Linhard kereskedő Bécs, Friedmann kereskedelmi utazó Bécs, Mungold kereskedelmi utazó Bécs, Müller Károly Budapest.

Angol királynő szálloda. Dr. Komáromi Sándor Budapest, Csikos József birtokos Szentes, Gunz Ernő épitész vállalkozó Budapest, Rechniterer Ignácz kereskedő Budapest, Dr. Rausch Károly Budapest, Hoselitcz kereskedő Budapest, Ruscha György Budapest, Glük M. kereskedő Bécs, Schlasszer J. kereskedő Merrán, Baumgarten Antal mérnök Tokaj.

Frohner szálloda. Schwartz utazó Budapest, Beck Sámuel Erdőbénye, Brün Mór ut. Bécs, Köpfler ut. B.-pest, Molnár Józsefné Karczag, Grósz Szoboszló, Fischbein Szoboszló.

Kiadó és laptulajdonos:
„Csokonai“ nyomda és kiadó r.-t.
Felelős szerkesztő:
Vértesi Arnold.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelőséget a szerk.

Lakás berendezésekhez
szőnyeg, függöny,
butorszövet
ágy és asztalteritőkből
nagy szállitmány
érkezett, melyeket ismételt
árleszàllitàs
folytán
rendkivül olcsó ron
ajánlunk.
Kunz József és Társa
DEBRECZEN, **kistemplom bazár.**

Egri sör!
Az egri bor verseny társa!
Az első egri serfőződe
régi, kipróbált kezelősége elhatározta, hogy
sör-gyártmányait,
amelyek nemcsak kiállják, hanem még felül is mulják minőségben az ugynevezett „Korona," „Király" és minden másféle söröket,
8 krért poharanként
bocsátja a n. é. fogyasztó közönség rendelkezésére.

Továbbá hordókban, hektoliterenként, vagy üvegekben is elárusittatik.

Főképviselő Debreczenben:
Lovász Dániel
vendèglős.

A tavaszi idènyre
nagy választékban
érkeztek raktárra
DIVATOS NŐI RUHASZÖVETEK
fekete divatkelmèk,
szines selymek.
Zephirek, batiste,
atlas satin,
mosó-voile-ok,
gyermek felöltők, ruhácskák,
NAPERNYÖK,
BRASSÓI POSZTÓK,
melyeket **igen olcsón** árusitanak el.
Szabó Lajos fiai
Debreczen, Rózsatér.
Mintákat kivánatra ingyen és bérmentve küldünk.

Med. universal.
Dr. Guttmann Ede
budapesti és ischli fogorvos
Debreczenben állandóan letelepedett.
Ajánlja magát a t. cz. közönségnek,
száj és fogbetegségek
gyógykezelésére
arany és másnemü tömetek és mindennemü müfogak készitésére. Operátiok kivánatra narkozissal is eszközöltetnek.
Lakik főpiacz 1824. sz. a. Szikszay-ház.
Rendel: 9-től 1-ig. 3-tól 5-ig.

168.

Az
„ISTVÁN" gőzmalom társulat
örleményének
ÁRJEGYZÉKE
saját raktárában.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyülésen megállapitott s 1887. évi junius 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállitási módozatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Kötelezettség és engedmény nélkül kész pészfizetés mellett.

ZSÁKKAL EGYÜTT.

	100 kil
A. Asztali daru nagyszemü	15.80
B. Szinte „ aprószemü	15.20
0 Királyliszt	15.20
1. Lángliszt kivonat	14.40
2. 1-sö rendü zsemlyeliszt	13.60
3. Zsemlye liszt	12.80
4. 1-sö rendü kenyér liszt	12.20
5 Közép kenyér liszt	11.40
6. Kenyér liszt	10.80
7. Barna kenyérliszt	9.20
8. Takarmány liszt	6.60
11. Finom korpa zsákkal	4.40
12. „ „ zsáknélkül	4.20
12. Durva korpa zsákkal	4.—
„ „ zsáknélkül	3.80
Csirke buza zsáknélkül	4.—

A zsákok ul-tartalma teljsulyt tisztasulynak véve.

A. B. 0—6 számig	85 kil
7. és 8. szám	70 „
11. 12.	50 „

Debreczen, 1893 április 30.

A Budapesti bankegyesület r. t.
Erzsébet-tér 19. szám.
Részvénytőke 3 millió forint.
Általános tartalékalap 600.000 forint.
Elfogad
BETÉTEKET
takarékpénztári könyvecskékre, pénztári utalványokra, chek számlára
4%
kamat mellett, minden levonás nélkül, leszámitol váltókat, ad jelzálog-kölcsönöket első és második helyre vesz és elad értékpapirokat, melyekre előleget ad, kibocsát sorsjegyzőkönyvecskéket, elvállal tőzsdei megbizásokat, a budapesti bécsi és külföldi tőzsdéknél, végre beszerez tőkebefektetésre alkalmas értékpapirokat, a legjutányosabb feltételek mellett. Kérdezősködésekre szivesen szolgálunk felvilágositással.

Dr. Kellner Elek
speczialista
gyomor- és bélbetegségekben.
Rendel: d. e. 8—9, d. u. 2—4 óráig.
Lakik:
Széchenyi-utcza 1772.

Fiatal és öreg
uraknak!
felüdülési szer.

Dr. Müller főtörzsorvostól, számos év óta legjobb sikerrel használtatik mindenütt **idegbetegségek** ellen, melyek idegrázkódásokból (titkos ifjukori bünök) stb. keletkeznek és a melyeknek a következménye **a lélek** és a test idö előtti bénasága. Kivált elgyengült férfi-erő erősbitésére kipróbálva. Ara pontos orvosi utasitással 3 frt 10 kr. postán csomagolásért 20 krral több.

Egyedüli fő és előállitási-raktár: **St. Georgi-Apotheke Wien, 5/2 Berik Wiengasse № 33**, a hová az irásbeli megrendelések intézendők. III.

Keil Alajos-féle
Padlózat-fénymáz
(Glasur)
legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára. 1 nagy palaczk ára 1·35, 1 kis palaczk ára 68 kr.
Viaszk-kenőcs
legjobb és legegyszerübb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr., mindenkor kapható:
Szent-Királyi Tivadarnál.

Szives tudomásul!

A lakás változtatások alkalmából ajánljuk nagy választékú raktárunkat

Szőnyegekben,

Függönyökben,

Buforszövetekben,

Ágy és asztal teritőkben,

melyeket jutányos,

szabott árakon árusitunk el.

Szabó Lajos Fiai

Debreczen, Rózsatér.

Arany-érem Pécs 1888.

Elismerő okmány TEMESVAR 1892.

Fél zázad óta kitünőnek elismerve

Dr. Sihulszki-féle

Arczkenöcs és mosdóviz.

Ezen készitmények ajánló levelét, azoknak félszázad óta mindenütt elterjedt világhirök és bámulatos hatásuk képezi. Legbámulatosabb sikerrel használtatnak bibircs, szeplő és májfoltok, forróság vagy fagy által keletkezett pirosság s a bőr minden tisztátalansága ellen. Egy nagy tégely ára 70 kr. egy kis tégely 35 kr. Egy nagy üveg mosdóviz 1 frt. egy kis üveg 50 kr.

Joliessante-Puder

(fehér, rózsa vagy sárgás.)

Kiváló finomsága miatt legjobban ajánlható; az arczbőrnek kellemes szint ad és láthatatlanul tapad. Egy nagy doboz ára 80 kr., egy kis doboz 50 krajczár.

Joliessante-Fogpor

legegészségesebb fogpor a fogak tisztitására odvosodá-uk és büződés megóvására kitünő, a foghusra jótékonyabb hatásu. Egy doboz ára 50 krajczár.

Joliessante-Créme

bőrfinomitó és szépitő szer.

Kitünő hatásu a bőr finomitása, a szépsége előmozditására, pattanások, kiütések elüzésére. Egy üveg ára 1 frt 50 kr

Haj-Restorer

biztos szer a megőszült haj eredeti természetes szinének visszaállitására. Egy üveg ára 1 frt. Kapható Molnár L. pót gyógyszerésznél, mint készitőnél Kassán.

DEBRECZENBEN Dr. ROTHSCHEK V. EMIL gyógytárában.

GYENES LAJOS

Női-divat raktára

Debreczen, **Főtér,** városház-épület.

Nagy választék:
női ruhaszövet
és diszekben.
Ruhákra selyem Foulard
Toile és Satin,
Szerbvászon, ajour és egyébb divatárukban.
Nagy raktár:
Napernyőkben.

Női, férfi és gyermek harisnyák
Jó szabásu füzők.

Szintartó Hauschild kötő-pamut
és himző-selymek.

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelemezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szénsavtartalma kiváló hatásunak bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál,** a hol a szabad szénsav csekélyebb jetenléte megóvja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félig kötött szénsav gazdagsága a gyógyhatásu alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szénsavtartalomban erősebb ásványvizek, mint a **seltersi, gleicherbergi, tüdőbajokban,** különösen **tüdővérzéseknél** már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézeteiben, különösen a leglátogatottabb **Görbersdorfban** a Margit-viz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapesten: **dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navratil, dr. Poór, dr. Kétly, dr. Barbás**; Bécsben: **dr. Bamberger, dr. Duschek,** stb. a legjobb eredménynyel alkalmazzák a **légző-, emésztő- és hugyszervek** általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóviz

präservativ gyógyszernek bizonyult a **kolera**-megbetegedés ellen,

borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos főraktár **Édeskuty L.** cs. és k. és szerb k. udv. ásványvizszállitónál, Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

„Csokonai“ nyomda és kiadó r.-t nyomása. 1893